

ת"פ 50736/06/13 - מדינת ישראל נגד אמיר גוטאני, עלאם עפלאק

בית משפט השלום בנצרת

09 יוני 2015

ת"פ 50736-06-13 מדינת ישראל נ' גוטאני ואח'

בפני כב' השופט חנא סבאג - סגן נשיא.

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אמיר גוטאני

2. עלאם עפלאק

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה מר אריאל אליאשיב מפמ"צ

הנאשם מס' 2: בעצמו ועל ידי עו"ד פתחי פוקרא מהסנגוריה הצבירית

גזר דין - לנאשם מס' 2

כתב האישום

הנאשם, עלאם בן סאלח עפלאק (להלן: "**הנאשם**") הודה והורשע בכתב אישום מתוקן אשר יחס לו ולאמיר גוטאני (להלן: "**האחר**") במקור עבירה של מסירת ידיעות כוזבות לפי סעיף 243 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין (להלן: "**החוק**"), התשל"ז, עבירה של נסיון קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 ו- 29 לחוק, עבירה של נהיגת רכב בדרך נמהרת ורשלנית עבירה על סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין, עבירה של נהיגה ברכב ללא רשיון רכב תקף, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**") ועבירה של נהיגה ברכב ללא תעודת ביטוח חובה בתוקף, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

מעובדות כתב האישום עולה כי במהלך הלילה שבין 16/5/2012 לבין 17/5/2012 נהגו הנאשם והאחר לסירוגין, ברכב מסוג סובארו מ"ר 38-522-08 השייך לאחר (להלן: "**הרכב**") במג'דל שמס על אף שרשיון הרכב היה שלא בתוקף.

במהלך הנסיעה כך נטען, ובשעה שהנאשם נהג ברכב, והאחר לצידו, התנגש הרכב ברכב מרצדס מ"ר 11-552-87 שחנה בתחנת הדלק בכניסה למג'דל שמס, וגרם לו נזק (להלן: "**התאונה**"). בהמשך, סיכמו ביניהם הנאשם והאחר להסוות את העבירות שביצעו ולשם כך ביקשו מגוהאד, אחיו של הנאשם, (להלן: "**גוהאד**") למסור טלפונית למשטרה כי הרכב נגנב וכך עשה גוהאד. למחרת היום, מסר הנאשם והאחר הודעות כזב בתחנת משטרת ישראל בגולן וטענו כי הרכב נגנב במהלך שעת הערב והלילה והכחישו מעורבות בתאונה.

טיעוני הצדדים לעונש

במסגרת טיעוניה לעונש ביקשה באת כוח המאשימה להדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם אשר יחד עם אחר עבר סידרת עבירות שהלכו והסלימו.

באת כוח המאשימה הוסיפה כי הנאשם והאחר עשו מספר עבירות שוב ושוב כשבתום כל עבירה הם יכלו לחדול אך שבו וביצעו עבירה נוספת ולבסוף הם אף גררו אדם נוסף איתם להונאה והדיחו אותו לדווח דיווח כוזב במשטרה ובהמשך למחרת מסרו בעצמם דיווח כוזב במקום לעמוד על טעותם ולהכות על חטא.

בקביעת העונש ההולם לעבירה ציינה באת כוח המאשימה כי הנסיבות מחייבות הרשעת הנאשם בדין והטלת עונש מוחשי וממשי ולשם כך ביקשה להטיל על הנאשם מאסר של 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי וכן קנס משמעותי.

מנגד ביקש בא כוח הנאשם להימנע מהרשעת הנאשם בדין ולהתחשב במסמכים שהוגשו, ובתסקיר שירות המבחן והמעידים כי הרשעה בדין תפגע בקריירה שלו. כן ביקש בא כוח הנאשם להבהיר כי הרשעת הנאשם והטלת עונש שירוצה בעבודות שירות יש בו כדי לפגוע בסיכויי השיקום של הנאשם ובעתידו.

בנוסף ביקש בא כוח הנאשם להדגיש כי אומנם הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה הינו ערך חשוב, אולם בהתחשב במידת הנזק, הפגיעה הינה מינורית, והוסיף כי עבירות התעבורה בוצעו ללא תכנון מוקדם ואגב הפעלת שיקול דעת לא נכון.

כן ביקש בא כוח הנאשם להתחשב בעובדה כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, התחרט באופן כן ואמיתי, זהו מחדלו הראשון והוא עשה מאמצים כדי לתקן את תוצאות העבירה דבר שהתבטא בשיתוף הפעולה המלא מצידו.

בא כוח הנאשם ביקש עוד להפנות לנסיבותיו האישיות של הנאשם, והפנה לאמור בתסקיר באשר לסביבתו המשפחתית והתנאים בהם גדל, וכן למצבו הכלכלי, ולחלוף הזמן לצד העדר עבר פלילי דבר שלטעמו מלמד כי המדובר בנאשם בר שיקום המצדיק סטיה ממדיניות הענישה אליה טענה המאשימה וכן הימנעות מהטלת קנס כספי, וביקש שפסילת רישונו תהיה לתקופה קצרה.

תסקיר

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר ממנו עולה כי הנאשם בן 22 רווק עובד בעבודות מזדמנות בתחום הבניין וכן מופיע כזמר באירועים שונים, וכי רכש השכלה בתחום המוסיקה.

באשר לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום ציינה קצינת המבחן כי הנאשם קיבל אחריות לביצוען והבהיר כי משהתנגש ברכב בתחנת הדלק חשש מתגובת הוריו ואחיו ועל כן החליט לבדות סיפור לפיו הרכב נגנב עם זאת הוא לא ידע כי רישיון הרכב אינו בתוקף.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מבין את משמעות מעשיו ומביע חרטה כנה ביחס להתנהגותו ומשכך המליצה על העדפת הפן הגמולי - שיקומי וחיובו בביצוע 140 שעות לתועלת הציבור וכן ביטול הרשעתו בדין מחשש כי ההרשעה תפגע בעיסוקו כזמר בעתיד.

דין ומסקנות

הכלל הוא כי משהוכחה אשמתו של נאשם - בין משום שהודה במיוחס לו ובין משום שאשמתו הוכחה כנדרש - יש להשית עליו אחריות בפלילים, ונסיבות מקלות יוכלו לכל היותר להצדיק הקלה בעונש הנלווה להרשעה.

בהתאם שמורה ההימנעות מהרשעה למקרים מיוחדים וחריגים בלבד, בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של ההרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב.

פסק הדין המנחה בעניין הקריטריונים לאותם חריגים בהם ניתן לא להרשיע אדם שביצע עבירה הינו ע.פ. 2083/96, תמר כתב נגד מדינת ישראל: (להלן: "הלכת כתב"),

"תכליתו של סעיף 71 א. לחוק (לחוק העונשין - מ.א.), כפי שהיא משתקפת גם מן ההיסטוריה החקיקתית שלו, דומה אפוא לתכלית סעיף 1 לפקודת המבחן, המאפשר, כאמור לעיל, להטיל מבחן ללא הרשעה. מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם, כידוע, שיקומו של נאשם - הגם שהוא מהווה שיקול מהותי שלציבור כולו עניין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, שאליו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופייה של העבירה.

אכן, ענישתו של נאשם היא אינדיוידואלית ובית המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על - פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו, אף הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

עוד פורטו בעניין כתב מספר קווים מנחים, במענה לשאלה אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו. כך נקבע כי בין היתר יובאו בחשבון השאלה אם לחובת הנאשם עבר מכביד ואם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים; הנסיבות בהן ביצע את מעשה העבירה; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נכונותו להכיר בפסול שבמעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם.

בענייננו אין חולק כי עבירות אותן ביצע הנאשם הן עבירות חמורות שכללו מתן הודעות כוזבות במשטרה, תוך ניסיון לקבל דבר במרמה, נהיגה ברכב בדרך נמהרת ורשלנית בהעדר רישיון רכב תקף ופוליסת ביטוח בת תוקף, שכולן מטבען עבירות חמורות, המעידות על זלזול בסדרי החברה ועל העדר מורא מפני החוק.

בהתאם להלכת כתב הימנעות מהרשעה אפשרית רק בהצטבר שני גורמים: **ראשית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; **שנית**, סוג העבירה צריך להיות כזה אשר מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

בחינת שני השיקולים בענייננו של הנאשם בנסיבות העניין, מובילה למסקנה **שאין להימנע מהרשעת הנאשם בדין ואין כל מקום לבטל את הרשעתו.**

אתיחס תחילה לתנאי הראשון העולה מהלכת תמר כתב, לפיו יש להשיב לשאלה, האם **ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם?** דומני כי התשובה לכך שלילית. **ראשית**, מדובר ברצף של עבירות שביצע הנאשם יחד עם אחר, החל מנהיגה פוזתת ורשלנית ללא רישיון רכב בתוקף וללא פוליסת ביטוח בתוקף וכלה בשידול אחר למסור ידיעות כוזבות וכן מסירת ידיעות כוזבות במשטרה. **שנית**, לא הוכחה פגיעה משמעותית מעצם ההרשעה. שירות המבחן המליץ על העדפת הפן השיקומי גמולי וחיובו של הנאשם בביצוע עונש בדמות צו של"צ ללא כל התייחסות ספציפית לשאלת שיקומו, לא הוצגה תוכנית שיקומית והנאשם בפני קצינת המבחן לא הביע נזקקות טיפולית תוך שציין בפניה כי הוא מרגיש כיום חזק ובוגר יותר ואינו רואה צורך בשינוי או שיקום. **שלישית**, הטענה לגבי אפשרות פגיעה בסיכוי להשתלב בעתיד בתחום הוראת המוסיקה בבתי ספר וכן לפגוע בסיכוי לקבל ויזות ליציאה להופעות במדינות שונות נוכח העובדה שהוא מתנייד באמצעות תעודת מעבר נאמרה בעלמא וללא תימוכין. לא שוכנעתי כי הרשעתו בדין עלולה, לפגוע באפשרות עיסוקו כמורה בבית ספר או כזמר, מה גם שלא הוכח כי המדובר בעיסוקו העיקרי שעה שצוין בתסקיר כי הוא עובד בעבודות מזדמנות בתחום הבניין וכן מופיע באירועים כזמר וכי הוא נאחז באפשרות ללמד מוסיקה כתחום אשר יכול להביא לסיפוק מקצועי ואישי וישמש מפלט עבורו מקום בו אינו מוצא את מקומו ואינו שלם עם מעשיו. מאליו יובן כי הפגיעה האפשרית בעתידו המקצועי באשר הוא, אינה שונה ממצבו של כל אדם אחר המורשע בדינו.

כעת יש לבדוק האם **סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה שבפנינו, על ההרשעה בדין מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים**

גם בחינתו של תנאי זה, בנסיבות המקרה שבפניי, מביא אותי לידי מסקנה כי לא ניתן לוותר במקרה דנן על ההרשעה בדין, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

כפי שצינתי לעיל הכלל הוא כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה יורשע בדין, אומנם לעיתים נתקלים בתי המשפט במצבים קיצוניים שאינם מתאימים להחלת עקרון עונשי זה המחייב הרשעה. יתכנו לעיתים מצבים חריגים בהם עלול להיווצר פער בלתי סביר בין עוצמת הפגיעה כתוצאה מהרשעתו של נאשם לבין התועלת שתצמח לאינטרס הציבורי מהרשעת אותו נאשם. ולשם הכרעה בעניין זה נדרש בית המשפט לערוך איזון שיקולים תוך העמדת האינטרס הציבורי והצורך במיצוי של הליך פלילי שוויוני תוך הרתעת הנאשם ונאשמים בפוטנציה על ידי הרשעה, אל מול נסיבותיו של הנאשם תוך בחינת טיב העבירה וחומרתה, מידת לקיחת האחריות, העבר הפלילי, גיל הנאשם, עיסוקו והנזק הצפוי לנאשם מההרשעה, הזמן שעבר ממועד ביצוע העבירה ומידת מעורבותו בפלילים לאחר העבירה נשוא הבחינה ורק בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ולאחר התחשבות במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה.

בענייננו, אומנם המדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר לקח אחריות על מעשיו הבין את חומרתם והתחרט יחד עם זאת אין בשיקולים אלו לרבות נסיבותיו של הנאשם כדי לגבור על האינטרס הציבורי שעניינו בצורך בהגנה על שלומו של הציבור ובהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות דומות ובכלל זה הצורך להילחם בעבירות מושא כתב האישום כאן, שהפכו לנפוצים במחוזותינו.

נסיבות ועובדות המעשים בהם הודה הנאשם מחייבים לא להעלים עין על חומרת עבירות התעבורה אשר ביצע הנאשם עת נהג ברכב ללא רשיון רכב ופוליסת ביטוח בתוקף תוך סיכון ציבור המשתמשים בכביש הן הולכי רגל והן רכבים החונים בצד דוגמת הרכב בו לבסוף התנגש הנאשם. אין להתעלם גם מחומרת עבירת מסירת הידיעות הכוזבות במשטרה, אך לשם הברירה מהאחריות למעשי העבירה הראשונים שביצע הנאשם והאחר והרצון לטשטוש עקבותיהם, לצד שידול אחיו למסור גם הוא ידיעה כוזבת. מעשים שיש בהם משום חומרה יתרה שהאינטרס הציבורי הקורא לעקור אותן מן השורש עדיף על העדפת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

סוף דבר ובשקלול מכלול הנתונים ואיזונם, הגעתי לכלל מסקנה כי אין הכף נוטה לזכותו של הנאשם ככל שהדבר אמור בסוגיית ההרשעה, וזאת לאחר שלא שוכנעתי כי מדובר במקרה חריג עד כדי העדפת שיקולי השיקום של הנאשם על השיקול הציבורי ועל הצורך בהרתעה ובגינוי. זאת גם למרות המלצתו המפורשת של שירות המבחן, אשר יש לזכור כי הינה בבחינת המלצה בלבד שאין בית המשפט מחויב לקבלה, חלקה או במלואה, באשר היא מתייחסת רק לחלק מסוים מתוך מערכת שיקולים רחבה, המסורה בסופו של יום לבחינתו של בית המשפט. (ראה בעניין זה ע"פ 1892/15 אבו מדיעם נ' מ"י).

אשר על כן, הרשעת הנאשם בדין תישאר על כנה ואין מקום לבטלה.

דין והכרעה

בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין נקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה שביצעה הנאשם, יקבע בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק, תוך התחשבות בחומרת העבירה קרי הערך החברתי שנפגע מביצוע

העבירה, ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

חומרת העבירה - הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

ספק אם יש צורך להכביר מילים אודות הערך החברתי שנפגע כשעסקין בעבירות נהיגה ברשלנות ובחוסר תשומת הלב ותוצאותיהן של אותן עבירות. תאונות דרכים מתרחשות לאחרונה מדי יום ביומו, עד כדי שהפכו למכת מדינה של ממש.

בהקשר זה ראיתי להביא מדבריו של כב' המשנה לנשיא חשין בע"פ 11786/04 אבו-טריף נ' מ"י, תק-על 2005(3), 3101, עמ' 3105 (להלן: "עניין אבו-טריף"):

"לא יעבור יום שלא נשמע בו על תאונת דרכים קשה שאירעה בכבישי הארץ, לעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - תאונה מקפחת חיים, לעיתים תאונה החותכת בגופם של אנשים והופכת אותם נכים כואבים ואומללים לכל חייהם. ולעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - "הגורם האנושי" הוא הסיבה המיידית לתאונה: קלות-דעת, פיזיות, אדישות, נמהרות של אוחזי-ההגה. תאונות הדרכים היו כמגפה הפושטת בקהילה ומותירה אחריה חללים כחידק-מוות שאין יכולת לעמוד בפניו.....".

הגם שאין המדובר בתאונת דרכים עם נפגעים, אין להקל ראש באותה התנהגות רשלנית של חוסר זהירות או תשומת לב, ובמיוחד עת מתווסף לנהיגה הרשלנית נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף או פוליסת ביטוח בתוקף.

אין להשלים עם נהיגה בדרך נמהרת ורשלנית כפי שביצע הנאשם. התנהגותו של נהג בכביש היא תולדה של שליטה עצמית והקפדה על כללי וחוקי התעבורה אשר נועדו להגן על שלום ציבור המשתמשים ברכב. גם הכללים והחוקים המחייבים לא לנהוג ברכב ללא רישיון רכב בתוקף ופוליסת ביטוח בתוקף נועדו להגן על ציבור המשתמשים בכביש על ידי בדיקת הרכב בדיקה שנתית שנועדה לעמוד על תקינותו של הרכב והאם הוא ראוי לשימוש. חריגה מכללים ונורמות אלה מהווה פגיעה בערך חברתי נעלה בדמות שלום הציבור המשתמש בכבישים וזכות הקניין של הציבור מפני פגיעה בקניינם על ידי נהיגה שלא בהתאם לכללים והנורמות.

המציאות הטופחת בימינו היא מציאות קשה של נהגים צעירים דוגמת הנאשם האוחזים בהגה ובנהיגתם הפזיזה מסכנים את ציבור המשתמשים האחרים בכבישים. מציאות זו לצערנו גורמת לעיתים קרובות פגיעות גופניות ואף פגיעות בנפש ולעיתים, בנס, היא נגמרת אך בפגיעות בקניין.

בענין זה יפים הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בע"פ 6492/12 דיראוו נ' מדינת ישראל (8.11.2012):

"בעבירות תעבורה יש משמעות למבחן התוצאה ויש גם משמעות למבחן התוצאה

הפוטנציאלית, אפילו לא התממשה. שיקולי המניעה וההרתעה בכגון דא תופסים מקום ממשי בשיקולי ההכרעה".

גם מידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה ממסירת ידיעות כוזבות במשטרה אינה מבוטלת. עבירה של מסירת ידיעות כוזבות מסבה נזק לגורמי החקירה אשר לאור המידע הכוזב פתחו בחקירה. בהודעה הכוזבת שמסר הנאשם, פגע הוא בעבודת המשטרה וגרם לבזבז משאביה בטיפול בתלונת שווא. אין זה סוד כי משאבי משטרת ישראל הינם מוגבלים, ומי שגורם להפניית משאבים לחקירות מיותרות גורם לכך שלא יחקרו ידיעות אחרות הקשורות לעבירות שצריך היה לחקורם אילו נמצאו המשאבים הנדרשים לצורך כך, ובכך פוגע בערך החברתי של זכות הציבור כי המשטרה אכן תפעל לחקירת ידיעות שראויות להיחקר וכן פוגע בערך חברתי נוסף של זכות הציבור כולו שתלונות במקרים דומים יתקבלו בחשדנות מה על ידי המשטרה.

מדיניות הענישה

כפי שציינתי לעיל חומרת מעשיו של הנאשם מדברות בעד עצמן. הנאשם נהג ברכב ללא רישיון רכב תקף וללא פוליסת ביטוח בתוקף, גרם לתאונת דרכים עת פגע ברכב חונה בציד הכביש ועל מנת לא לשאת בתוצאות מעשיו מסר ידיעות כוזבות במשטרה לפיהן הרכב נגנב ובכך הרחיק את עצמו מהאחריות לתאונת הדרכים ולנזק שנגרם.

גם העבירות האחרות שיוחסו לנאשם שאינן מתחום התעבורה, ובמיוחד נוכח הרצף במעשים, והניסיון להתנער מהאחריות לעבירות התעבורה, מחייבים ענישה מוחשית המבטאת את חומרת מעשיו, את היקפם, את הטרדת המשטרה, את הנזק שנגרם לרכב שהיה מעורב בתאונה. וכן שיכלול אלמנט הרתעתי אשר יהא בו כדי לשלוח מסר לפיו, כל מי ששם לו למטרה להתנער מאחריותו לתאונת דרכים ולנזק שיצר בעקבותיה על ידי מסירת ידיעות כוזבות במשטרה, יענש בעוצמה.

בעניין זה יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 6202/04 **מסיקה נ' מ"י**, מפיו של כב' השופט מ. חשין בעניין מעשים דוגמת אלה שביצע הנאשם. אומנם דברים אלו נאמרו בהקשר למקרי דיווח כוזב על גניבת רכב בכדי לרמות את חברת הביטוח, אך דברים אלה יפים גם לענייננו בו מוסרים ידיעות כוזבות למשטרה שכן ההקשר דומה.

"לעניין זה יפים דברים שאמר בית המשפט קמא: קשה מאוד לגלות מעשים אלה, ולכן, כאשר נתפס אדם שמבצע, יש לגזור עליו עונש שירתיע לא רק אותו, אלא ישמש תמרור אזהרה לכל מי שמתעתד לבצע עבירות כאלה".

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות התעבורה, בעבירות מסירת ידיעות כוזבות וקבלת דבר במרמה אותן ביצע הנאשם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים מגוונים כאשר העונשים נגזרו תוך התחשבות בטיב העבירה

אותה ביצע הנאשם, נסיבות המקרה ושיקולים נוספים.

בת"פ 1753-08 **מדינת ישראל נגד סבג עומרי** הורשע נאשם בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, ונהיגה ללא רישיון נהיגה, ובית המשפט גזר עליו **ארבעה חודשי מאסר על תנאי** לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים עבירה מן העבירות בהן הורשע, קנס כספי, **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות ופסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך חודשיים**.

בנ"ב 105-01-08 **מדינת ישראל נ' אלחזוב**, נהג הנאשם ברכב ללא רשות בעליו ועל אף שאינו מורשה לנהיגה כלל. הנאשם נהג בחוסר זהירות וללא תשומת לב מספקת לתנאי הדרך והתנועה בה ובהגיעו לעקומה ימנית בכיוון נסיעתו, הוא סטה לשמאל והתנגש ברכב חונה ובעמוד חשמל. כתוצאה מן התאונה נגרמו נזקים לרכבים ולעמוד החשמל. בית המשפט גזר על הנאשם **פסילה בפועל לתקופה של 3 שנים קנס ומאסר על תנאי**.

בת"פ 3569-08 **מדינת ישראל נגד אלזה נקאש** (22/5/2011) הורשעה הנאשמת בעבירות של נסיון לקבל דבר במרמה ומסירת הודעות כוזבות בעקבות מסירת ידיעה כוזבת לפיו רכבה נגנב בעוד היא מסרה אותו לאחר ובית המשפט הטיל עליה לבצע **180 שעות שירות לתועלת הציבור** לצד עונשים נלווים.

בת"פ 44060-01-11 **מדינת ישראל נגד ריאד מחמוד** [פורסם בנבו] 7/9/2011, הורשע נאשם בביצוע עבירה של מסירת ידיעה כוזבת, נסיון קבלת דבר במרמה ובעבירה של ציות לשוטר לאחר שנמלט לאחר ששוטר הורה לו לעצור והודיע טלפונית למשטרה כי רכבו נגנב. בית המשפט גזר עליו **3 חודשי מאסר שירות בעבודות שירות** לצד עונשים נלווים.

לת"פ 6828-04-13 **מדינת ישראל נ' גליקסמן** [פורסם בנבו] (12.11.14). שם, הורשע נאשם, בעבירות

של שיבוש מהלכי משפט וידיעות כוזבות. על פי עובדות כתב האישום גרם אחר אשר נהג ברכב

תאונת דרכים קטלנית, הנהג לא עצר ולא הזעיק עזרה ונמלט מהמקום ובהמשך פנה אל הנאשם

שמתגורר בקרבת מקום והניעו בדרך של הטעיה, לגשת לתחנת משטרה למסור הודעת שקר לפיה

הנאשם הוא שגרם לתאונה. הנאשם הסכים ומסר גרסה כוזבת בפני השוטרים, לפיה הוא הנהג

המעורב בתאונה. בהמשך, לאחר כשעה וחצי משהתברר, כי גרסתו שקרית הנאשם חזר בו מגרסתו

וסיפר, כי פעל כך לבקשתו של האחר. על נאשם זה נגזרו, בין היתר, **6 חודשי מאסר בפועל אשר**

ירוצו על דרך של עבודות שירות.

ע"פ 38635-10-11 **מנסור נגד מדינת ישראל** (8/12/2011) הורשע הנאשם, בביצוע מעשי פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו מסירת ידיעות כוזבות, נהיגה בזמן פסילה וללא פוליסת רכב ונהיגה בקלות ראש או ברשלנות ובית המשפט השלום השית עליו מאסר לתקופה של 8 חודשים, **מאסר על תנאי, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים בפועל**. בית המשפט המחוזי הפחית את עונש המאסר בן 8 חודשים ל **6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**, והותיר את יתר מרכיבי העונש על כנו.

בע"פ 4831/13 **פלוני ואח' נ' מ"י** [פורסם בנבו] (8.1.14), הותיר בית המשפט העליון את העונש שהוטל על נאשם 2 על כנו והסיף כי היה לכאורה מקום להטיל עליו אף עונש חמור יותר. הנאשם 2, הורשע בעבירות של שיבוש מהלכי משפט וידיעות כוזבות, לאחר שהגיש תלונה כוזבת על גניבת רכבו שהיה מעורב באירוע דריסה ומוות עת נהג בו אדם אחר, בהמשך מסר הודעת אמת וחשף את זהותו של הנהג הדורס. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 2, בסופו של יום, בין היתר, **עונש של 12 חודשי מאסר בפועל**.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

אין להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם. כמפורט בעובדות כתב האישום, הנאשם נהג ברכב ללא רישיון רכב ופוליסת ביטוח בתוקף, נהג בדרך נמהרת ורשלנית, התנגש ברכב, גמר בליבו להסוות את העבירות שביצע ולשם כך מסר יחד עם האחר ואחיו הודעה כוזבת במשטרה לפיה הרכב נגנב והכחיש כל מעורבות בתאונה שביצע. הנאשם ביצע כל רכיב מרכיבי העבירות שיוחסו לו בנפרד ובמקום לעמוד על טעותו כבר בעבירה הראשונה שביצע, ואף לאחר כל מעשה עבירה, הוא המשיך וביצע עבירות נוספות שהסתיימו בעבירת מסירת ידיעות הכוזבות למשטרה במטרה להסוות על שאר העבירות.

לאחר ששקלתי את הדברים, אני סבור כי רכיב הרשלנות הטמון בנהיגתו אשר הביאה להתנגשות ברכב אינו ברף הגבוה אם כי ברף הנמוך עד בינוני. ועל אף שזו גרמה נזק לרכב האחר, ועל אף שהוא נהג ברכב ללא רישיון רכב ופוליסת ביטוח בתוקף דומה שכל אלה מצויים ברף הנמוך - בינוני של הרשלנות ומשך סבור אני כי מתחם הענישה ההולם בעניינם, נע בין **מאסר על תנאי ל- 4 חודשי מאסר בפועל**. באשר לרכיב **הפסילה בפועל נע המתחם בין 6 חודשי פסילה בפועל ועד 18 חודשים** וברכיב **הקנס נע בין 1000 ₪ ועד 5000 ₪**, באשר לעבירות מסירת ידיעות כוזבות ונסיון קבלת דבר במרמה סבור אני כי מתחם העונש נע בין **מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**.

העונש הראוי

כקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות והמיוחדות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה ושיש בהן כדי להשפיע על גזר דינו, נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים.

בא כוח הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם והאמור בתסקיר ובעובדה כי לקח אחריות מלאה על מעשיו, התחרט באופן כן ואמיתי וכי זהו מחדלו הראשון והוא עשה מאמצים כדי לתקן את תוצאות העבירה דבר

שהתבטא בשיתוף הפעולה המלא מצידו, וביקש לסטות ממדיניות הענישה הנהוגה ולפסול את רשיונו לתקופה קצרה.

אכן מלאכת קביעת העונש ההולם, מלאכה קשה היא, ביתר שאת כשמדובר בענישת אדם, שככלל, הינו אישיות נורמטיבית. כפי העולה מהתסקיר המדובר באדם צעיר, שזוהי מעידתו הראשונה בתחום הפלילים, שהבין את משמעות מעשיו והביע חרטה כנה ביחס להתנהגותו.

עם זאת, אין להתעלם מנסיבות ביצוע העבירה אף אם המדובר במעידתו הראשונה. עיון בעובדות כתב אישום מלמד כי הנאשם ביצע רצף של עבירות בזו אחר זו החל מנהיגה ללא רשיון רכב ופוליסת ביטוח בתוקף ובדרך נמהרת ורשלנית, התנגש ברכב אשר חונה בצידי הכביש וגרם לו נזק. במקום לעצור ולדווח על הפגיעה ברכב, לבעלי הרכב ואף למשטרת ישראל, ולשאת בתוצאות מעשיו שהיו יכולים להיגמר בעונש קל יחסית, בחר הוא למסור ידיעות כוזבות למשטרת ישראל לפיו הרכב נגנב תוך שהוא מרחיק את עצמו מאירוע התאונה. במעשיו כאמור, במסירת הידיעות הכוזבות למשטרה בפרט, הוסיף הנאשם חטא על פשע, ועתה הוא חייב לשאת בתוצאות מעשיו.

משכך, בשקלול כל הנסיבות, בזיקה לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, האמור בליבת תסקיר שירות המבחן וההמלצה המובאת בסופו, יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף הנמוך של שני מתחמי העונש ההולמים שנקבעו לעיל, ולגזור את דינו למאסר לתקופה קצובה שניתן לרצותו בעבודות שירות, במידה וימצא הנאשם מתאים לכך על ידי הממונה על עבודות שירות וכן עונשים נלווים.

לאור כל האמור לעיל הנני מוצא לנכון לקבל בעניינו של הנאשם חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

המשך הדין לקבלת חוות דעת ממונה, ומתן גזר דין ליום 16/9/2015 בשעה 9:30.

הממונה על עבודות שירות יגיש חוות דעת באשר ליכולתו של הנאשם לרצות עונש מאסר בעבודות שירות עד 3 ימים לפני הדיון שנקבע.

כתובת נאשם 2: ת.ד. 1247 מג'דל שמש

טלפון נאשם 2: 052-7415549

ניתן לזמן את הנאשם באמצעות בא כוחם עו"ד פתחי פוקרא פקס: 04-6705114 או נייד 054-4312277

המזכירות תעביר עותק מהחלטתי זו לממונה על עבודות שירות.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ה, 09/06/2015 במעמד הנוכחים.

חנא סבאג , סגן נשיא